

חוק לתיקון פקודת המתעסקים ברפואה (מס' 3), תשל"ב-1972 *

תיקון סעיף 5

1. בסעיף 5 לפקודת המתעסקים ברפואה, 1947: (להלן – הפקודה) –

(1) במקום סעיפים קטנים (1) ו-(2) יבוא:

“(1) מי שנתקיימו בו כל אלה זכאי לקבל רשיון לעסוק ברפואה:

(א) הוא אדם הגון;

(ב) הוא בעל השכלה רפואית;

(ג) הוא אזרח ישראלי או בעל רשיון לישיבת קבע בישראל.

(2) ואלה בעלי השכלה רפואית לענין סעיף קטן (1):

(א) מי שפקולטה או בית ספר לרפואה במוסד להשכלה גבוהה בישראל העניקו לו תואר המעיד על סיום חוק לימודיו כרופא, ובלבד שהמועצה להשכלה גבוהה הכירה באותו מוסד ובאותו תואר;

(ב) מי שלמד רפואה באוניברסיטה או בבית ספר לרפואה בחרץ לארץ שהמנהל הכיר בהם, וניתנה לו דיפלומה שהמנהל הכיר בה, וכן סיים תקופת התמחות שהמנהל הכיר באיכות ובתנאיה.

(א2) בקשה לרשיון לעסוק ברפואה תוגש למנהל.

(ב2) היה המבקש בעל השכלה רפואית כאמור בסעיף קטן (2) (א),

ונוכח המנהל שנתקיימו בו שאר התנאים המפורטים בסעיף קטן (1) – יתן לו המנהל רשיון.

(ג2) היה המבקש בעל השכלה רפואית כאמור בסעיף קטן (2) (ב),

ינהגו כך:

(א) שוכנע המנהל כי נתקיימו במבקש התנאים המפורטים בסעיף קטן (1), יתן לו רשיון, ואם היה סבור כי יש להתנוח את מתן הרשיון בכחינות או בהתמחות, יעביר את הבקשה לחוות דעתה של הועדה המייעצת שהוקמה לפי סעיף 5א;

(ב) לא שוכנע המנהל כי נתקיימו במבקש התנאים המפורטים בסעיף קטן (1), יעביר את הבקשה לחוות דעתה של הועדה המייעצת כאמור;

(ג) שוכנעה הועדה המייעצת כי נתקיימו במבקש התנאים המפורטים בסעיף קטן (1), תמליץ על מתן רשיון; לא שוכנעה – אם בשל עובדות הנוגעות למבקש שנתבררו לה ואם בשל עובדות כאמור שלא נתבררו להנחת דעתה – רשאית היא להמליץ על סירוב לבקשה, או להמליץ על התניית מתן הרשיון בעמידה בכחינות או בהתמחות;

(ד) הבחינות או ההתמחות יהיו כפי שיוורה המנהל.”;

(2) בסעיף קטן (4) (א), במקום “ששה חדשים” יבוא “שנה”.

* נחקבל בכנסת ביום ג' בטיון תשל"ב (16 במאי 1972); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 972, תשל"ב, עמ' 100.

1 ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 262; ס"ח תשכ"ז, עמ' 78; ס"ח תשל"א, עמ' 68.

2. אחרי סעיף 5 לפקודה יבוא:

- 45א. לענין מתן רשיונות לרופאים יקום שר הבריאות ועדה של שלושה (להלן - הועדה המייעצת) שהבויה הב המנהל, והוא היושב ראש, ושני רופאים שלפחות אחד מהם הוא חבר של כגל ההוראה בבית-הספר לרפואה בדרגת מרצה בכיר ומעלה; את הרופאים ימנה שר הבריאות מתוך רשימה שהגישה לו ההסתדרות הרפואית בישראל, ואם לא הגישה לו תוך חדשים מיום שקיבלה דרישה על כך - ימנה השר כפי שייראה לו.
- 45ב. תקופת כהונתו של חבר הועדה המייעצת, למעט היושב ראש, תהא שלוש שנים מיום מינויו והוא יכול להתמנות מחדש, ובלבד שלא יכהן יותר משלוש תקופות כהונה רצופות; חבר הועדה שתקופת כהונתו תמה יוסיף לכהן עד למינוי חבר אחר במקומו.
- 45ג. התפטר חבר הועדה המייעצת, נפטר או נבצר ממנו דרך קבע למלא תפקידו, ימנה שר הבריאות אדם אחר במקומו ליתרת תקופת כהונתו.
- 45ד. תוקף החלטותיה של הועדה המייעצת לא ייפגע מחמת שנתפנה מקומו של חבר הועדה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו.
- 45ה. (א) הועדה המייעצת תחליט ברוב דעות של חבריה,
(ב) הועדה המייעצת תקבע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו בפקודה זו או בתקנות לפיה.
- 45ו. (א) הועדה המייעצת רשאית להזמין את המבקש להתייצב לפניו ולחקור אותו על לימודיו ברפואה ועיסוקיו בה.
(ב) קיבלה הועדה המייעצת מידע על לימודי המבקש ברפואה ועיסוקיו בה שלא מן המבקש עצמו, תינתן לו הזדמנות נאומה להביא את טענותיו לגבי אותו מידע.
- 45ז. לענין פקודה זו ימנה המנהל ועדה של שלושה רופאים פסיכיאטרים (להלן - ועדה פסיכיאטרית); המינוי יכול להיות כללי או למקרה מסויים.
- 45ח. (א) היה למנהל חשש סביר כי אדם המבקש רשיון לעסוק ברפואה סובל ממחלת נפש, רשאי הוא לדרוש מהמבקש להתייצב לפני הועדה הפסיכיאטרית לשם בדיקה.
(ב) סירב המבקש לדרישת המנהל, לא יינתן לו רשיון כל עוד לא התייצב ונבדק.
- 45ט. (א) ראה המנהל כי אדם המורשה לעסוק ברפואה סובל ממחלת נפש, רשאי הוא לדרוש ממנו להתייצב לפני ועדה פסיכיאטרית לשם בדיקה.
(ב) המועד להתייצבות לא יקדם למועד שנקבע להגשת ערעור לפי סעיף 5יב, אלא אם נוכח המנהל כי מחמת סכנה דחופה לציבור יש להקדים את מועד הבדיקה הפסיכיאטרית.
(ג) לא התייצב המורשה לעסוק ברפואה במועד ובמקום שנקבע לפי סעיף קטן (א), רשאי המנהל להתלות את רשיונו עד שייבדק.
(ד) המנהל רשאי לפרסם התליה כאמור בכל דרך שתיראה לו ואין חובה לפרסם את הדבר ברשומות.

ועדה מייעצת
לענין רשיונות
לרופאים

תקופת כהונתו
של חבר הועדה

מינוי למקום
שנתפנה

קיום תוקף

סדרי עבודת
הועדה

בדיקה

ועדה פסיכיאטרית

בדיקה
פסיכיאטרית
לנבדק רשיון

בדיקה
פסיכיאטרית
לבעל רשיון

5. קבעה הועדה הפסיכיאטרית כי מבקש רשיון או מורשה לעסוק ברפואה אינו מסוגל לעסוק ברפואה, לחלוטין או זמנית מחמת מחלת נפש, או כי הוא מסוגל לעסוק ברפואה בהגבלות או בתנאים מסויימים, יסרב המנהל לתת לו רשיון, או יבטלו או יתלה אותו, הכל לפי הענין, או יתן לו רשיון מיוחד בכפוף להוראות פקודה זו ובהתאם להמלצות הועדה הפסיכיאטרית.

ביצוע החלטת הועדה הפסיכיאטרית

5.יא. רשיון מיוחד שניתן כאמור בסעיף 5 דינו, לגבי תחום העיסוק שנקבע בו, כדין רשיון לעסוק ברפואה; אולם מי שקיבל רשיון מיוחד כאמור לא יעסוק ברפואה אלא בפיקוחו של אדם המורשה לעסוק ברפואה.

דינו של רשיון מיוחד

5.יב. (א) המבקש רשיון לעסוק ברפואה או מורשה לעסוק ברפואה הרואה עצמו נפגע מדרישת המנהל להתייצב לפני ועדה פסיכיאטרית, וכל אדם הרואה עצמו נפגע מסירובו של המנהל לתת רשיון, או מביטול הרשיון או מהתלייתו או ממתן רשיון מיוחד לפי סעיפים 5 עד 5, רשאי לערער על כך לפני בית המשפט העליון תוך 30 יום מהיום שבו נמסרה לו הודעה על דרישת המנהל או החלטתו.

ערעור לבית המשפט העליון

(ב) סעיף 8 לא יחול על עילה מהעילות לערעור האמורות בסעיף קטן (א).

(ג) החלטת המנהל לבטל רשיון או להתלותו או ליתן רשיון מיוחד תיכנס לתקפה מיד, ולא יהא בהגשת ערעור על החלטה כדי לעכב את תחילתה, אלא אם הורה בית המשפט העליון אחרת.

5.יג. הוראות סעיפים 5א עד 5יב לענין רשיונות יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על תעודות היתר זמניות.

דין תעודות היתר זמניות

3. סעיפים 6 ו-7 לפקודה – בטלים.

ביטול סעיפים 6 ו-7

4. אחרי סעיף 8 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 8א

8א. המנהל רשאי בכל עת לדרוש מאדם המורשה לעסוק ברפואה שיציג לפניו, תוך זמן סביר שקבע, את הדיפלומה המעידה על לימודיו ברפואה.

5. בסעיף 9 (1) לפקודה, אחרי פסקה (ה) יבוא:

תיקון סעיף 9

“(ו) סירב ללא סיבה סבירה להציג לפני המנהל את הדיפ-לומה לאחר שנדרש לכך לפי סעיף 8א.”

6. אחרי סעיף 11 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 11א

11א. שר הבריאות רשאי, לאחר התייעצות בהסתדרות הרפואית בישראל, לקבוע בתקנות תארי מומחה לענפי הרפואה השונים ואת התנאים לאישור התארים, ולחייב מבקש תואר מומחה לעמוד בבחינות לפי תכנית, בדרכים ובמועדים שנקבעו.

תארי מומחה בענפי הרפואה

7. אחרי סעיף 18 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 18א

18א. מי שאינו מורשה לעסוק ברפואה לא יעסיקו אדם בפעולות שהן עיסוק ברפואה; אין בהוראה זאת כדי למנוע העסקתו של מתמחה בהרשאת המנהל ובתנאים שבהרשאתו.

איסור העסקת אדם שאינו מורשה לעסוק ברפואה

8. בסעיף 20 לפקודה –

תיקון סעיף 20

- (1) בסעיף קטן (1), במקום "והוא צפוי למאסר שלושה חדשים או לקנס של חמישים לירות" יבוא "דינו – מאסר שנה אחת או קנס 10,000 לירות";
- (2) בסעיף קטן (2), במקום "אשם בעבירה והוא צפוי לקנס של חמישים לירות" יבוא "או משתמש בתואר מומחה לענף רפואה פלוני או בתואר דומה לו עד כדי להטעות, דינו – מאסר שלושה חרשים";
- (3) בסעיף קטן (3) –
 - (א) אחרי "רשיון או תעודת היתר לעסוק ברפואה" יבוא "או אישור תואר מומחה";
 - (ב) בסיפה, במקום "וצפויים הם למאסר שנה אחת או לקנס של מאה לירות או לשני הענשים גם יחד" יבוא "דינם – מאסר שלוש שנים";
- (4) בסעיף קטן (4), בסיפה, במקום "וצפוי לקנס של חמישים לירות" יבוא "דינו – קנס 2,000 לירות";
- (5) בסעיף קטן (5), בסיפה, במקום "וצפוי לקנס של עשרים לירות" יבוא "דינו – קנס 2,000 לירות";
- (6) בסעיף קטן (6), בסיפה, במקום "וצפוי לקנס של עשרים לירות" יבוא "דינו – קנס 2,000 לירות";
- (7) אחרי סעיף קטן (6) יבוא:

"(א6) המעסיק בפעולה שהיא עיסוק ברפואה אדם שאינו מורשה לעסוק ברפואה ושאינו סעיף 18 חל עליו, דינו – מאסר שנה אחת או קנס 10,000 לירות."

9. בסעיף 22 לפקודה, במקום "20 לירות" יבוא "1,000 לירות".

תיקון סעיף 22

10. תקנות המתעסקים ברפואה (אישור תואר מומחה), תשכ"ד-1964², יראו כאילו סעיף 11א היה קיים ביום שהותקנו.

מתן חוקף

נתן פלד
השר לקליטת העליה
ממלא מקום שר הבריאות

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

² ק"ח תשכ"ד, עמ' 1565.

17